

SPEJDERNES MAGASIN

Maj 1941

Nr. 4

25. Aargang

PATRULJEARBEJDE

DET DANSKE SPEJDERKORPS
1941

Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.00

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Tryksagen...

i den rigtige Udførelse og den smarte
Opstilling faar du selvfølgelig hos...

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - Telf. *Central 10 493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2³, København K.
Telf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10 493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpsets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Den lille Spejderbog

Spejdernes Magasin

Maj 1941

Nr. 4

25. Aargang

KONGE-LOVEN

Vi husker alle fra vor Danmarkshistorie Fortællingen om den unge Peder Schumacher, den senere Greve Griffenfeldt, der paa sin kloge og stilfærdige Maade færdes i sin Konges Bibliotek og stadig har Evnen til at finde frem de Bøger, i hvilke Kongen, Frederik d. III, kan finde Raad og Vejledning overfor de mange Problemer og Statssager, Kongen tumlede med. Griffenfeldt blev derfor Manden, der kom til at skrive Rikets Kongelov 1665. Og ham skyldes sikkert de smukke Ord, der findes i Indledningen til Kongeloven:

»Den bedste Begyndelse til alting er at begynde med Gud« —

Her som saa ofte i Danmarks Historie møder Guds frygt og Gudshengivenhed, som den Grundvold, hvorpaa Folk og Rige skal bygge. »Den bedste Begyndelse til alting er at begynde med Gud.« Det betyder for det enkelte Menneske, at det skal præge den Maade, hvorpaa vi begynder vor Dag. Naar vi f. Eks. ved Førerkursus ude paa Storedam samles om Flagstangen til Morgenparaden. Ja, saa begynder vi Dagen med en Morgensalme og Fader Vor. — —

Naar Kirkeklokkerne i By og paa Land ringer sammen til Kirke om Søndagen, den første Dag i Ugen, saa er det den samme Tanke, vi staar overfor, at Ugen skulde begynde med, at vi søgte ind, hvor Mennesker samles om alt det, som hører Guds Rige til.

Men ogsaa den almindelige Hverdag maa for den, der tror paa vor Fader i Himlen, begynde

med, at vi søger ham i Bon. Gennem den daglige Bøn naar man frem til den rige Vished, at ens hele Liv er i Guds Haand, og at Guds Velsignelse er over den Dag, man nu skal begynde paa.

Det betyder ikke, at vi slipper udenom Besværet og Vanskeligheder, det giver os ikke paa nogen Maade Lov til at skulke fra et Arbejde og saa mene, at det ordner Gud nok. Nej, det skulde tværtimod give en større Ansvarsfølelse, men ogsaa samtidig større Arbejdsglæde, det at vide, at Dagens Gerning gores ikke alene for Mennesker, men for Gud.

Det er sikkert, at om man paa den Maade søger at leve sit Liv i bedste Forstand som en Gudstjener, kan man ikke undgaa at mærke, hvordan man trænger til Guds Tilgivelse for det, som ikke lykkedes for en, og Guds Hjælp til at faa mere ud af Livet. Begge Dele har Jesus Kristus lært os, vi skal faa, om vi beder derom.

Kongelovens Forfatter, Griffenfeldt, erfarede noget af det, da han fra sit Fængsel skrev til sin Moder, »om dog Guds Naade, som er hver Morgen ny, maa forny sig over Eder i dette Aar til ny Styrke og Kraft, baade for Sjæl og Legeme.«

Fritz Lerch.

VED LEJRBAALET

SPEJDER JØRGEN BUUS

fra 1. Nyboder Tropic er paa en Patruljetur i Paasken faldet gennem Isen og druknet. Sammen med to Kammerater var han gaaet ned til Soen, og efter at have vasket sig vilde to af dem skyde Genvej over Isen, som var 6—8 cm tyk. Da de var gaaet et Stykke, kom de til Kanten af nydannet Is og vilde gaa tilbage, men Jørgen faldt igennem. Under sit Forsøg paa at redde ham faldt ogsaa Kammeraten i, men da han kunde svømme, reddede han sig de 6—8 Meter ind til Bredden.

Den tredie skyndte sig ud paa Isen og kastede Grene ud til Jørgen, som imidlertid havde faaet Krampe. De øvrige i Patruljen blev kaldt til Hjælp, og en af dem vadede ud, men fik ogsaa Krampe i det kolde Vand og maatte selv hjælpes ind.

Det er en stor Sorg for Jørgens Forældre, som I jo alle kan forstaa, og en stor Sorg for Patruljen, der har mistet en af deres gode Kammerater, som de forgæves søgte at redde.

LEJRPAS

Fra Tropsførererne vil Patruljeførererne faa udlæveret Naturfredningsforeningens Lejrpas. Disse Pas udleveres kun til dem, som er saa lejrtrænede, at Korpset har Tillid til, at de forstaar at benytte en Lejrplads og at aflevere den paa ret-

te Maade. Det er en Tillid, som vises Korpset, og en Tillid, der vises Patruljeførererne, men hidtil har vi kunnet stole paa dem og venter ogsaa i Aar, at Lejrsæsonen forløber uden Klager over Lejrpladsen og Spejdernes Opførsel.

I Aar er den ekstra Ting at huske: Der maa ikke samles Brænde i Skovene uden særlig Tilladelse. Der er næppe Tvivl om, at en saadan Tilladelse kan faas, da en Patrulje jo ikke bruger saa meget paa en Week-end Tur, men det er muligt, I kommer til at betale lidt for det, saa vær forberedt paa det. Og vær sparsommelige med det. Ingen store Lejrbæal, men et lille Glødebæal, hvorom Patruljen samler sig om Aftenen.

Bæal skal slukkes ved Mørklægningstid.

NU ER DEN KOMMET

Den lille Bog »Patruljearbejdet« er nu udkommet. Bogen koster 1 Krone, og den er uundværlig for enhver Patruljefører.

Den og »Den lille Spejderbog« bør være i enhver Patruljeførers Eje, og jo flere Spejdere i Patruljen, der har »den lille Spejderbog«, des dygtigere bliver Patruljen; der kan læres en Mængde af den.

Sct. Georgs Budskabet 1941

I det Aar, der er gaaet, har vi Danske vist, at vi har saa megen Selvdisciplin, at vi formaar at bevare Værdigheden og Besindelsen under vanskelige Forhold. Gennem Tiderne viser vor Historie mange Eksempler paa det samme.

Dette Træk i vor Karakter giver os Troen paa, at vort Folk ogsaa vil staa de nuværende Vanskeligheder igennem med vor Arv i Behold. For at dette vort brændende Ønske kan blive opfyldt, kræves det, at hver enkelt af os gør sit yderste og ikke slaar af paa Idealerne.

Det kan til Tider være vanskeligt at erkende, hvad der er Sandhed og Ret, og det kan være endnu sværere at handle derefter, naar vi har erkendt det. — Men i Spejderloven har vi en Rettesnor, som ikke leder os vild.

Bekræftelsen af Spejderløftet i Dag forpligter os over for os selv, vore Medmenesker og — ikke mindst — vort Land og Folk.

Maatte vi faa Klarhed og Styrke til at holde dette Løfte!

Højberg Christensen.

over Høi

En af de
første
Pionerer.

Jeg var omkring 1 Aar gammel, da de første Diamanter blev fundet i Sydafrika.

Det fortælles, at en Mand ved Navn O'Reilly overnattede hos en Boer, der boede ved Bredden af Vaal-Floden.

Han lagde Mærke til, at Boerbornene havde nogle Smaasten, de legede med. De var omtrent paa Størrelse med en Ært og næsten gennem-sigtige, men spidse i Stedet for runde. Han bad om et Par Stykker, som han tog med sig til Cape Town, hvor han fik dem undersøgt. Det var Diamanter — den ene af dem var alene 10,000 Kroner værd.

Senere fortalte en Mand mig, at han omtrent samtidig havde været der i Nærheden. Han havde begaaet noget forkert i Transvaal og red hele Natten for at komme over Vaal-Floden, som den Gang udgjorde Grænsen ved Boernes Omraade.

Lige ved Solopgang krydsede han Floden ved et Vadested, og idet han red op ad den modsatte Bred, lagde han Mærke til noget, der glimtede. Han saa efter i Forbifarten, men det syntes blot at være en Stump Glas.

Højere oppe paa Bredden laa der en lille lerkilnet Kro. Her stod han af Hesten, da han nu var i Sikkerhed, og vilde drikke sig en Kop Kaffe.

Mens han sad i Solen og ventede paa Kaffen, lagde han Mærke til endnu en Stump Glas, der stak frem at Hyttens Lær. Med sin Kniv fik han den fri og saa, at det ikke var Glas, men en af disse sjove Smaasten.

Bagefter gik han igen ned til Vadestedet og fandt hurtigt den Sten, der før havde tiltrukket sig hans Opmærksomhed. Den var fuldstændig som den, han havde fundet ved Hytten.

Han tog dem begge med sig til en Ekspert, der oplyste, at det var Diamanter.

Naar Diamanter til 10,000 Kroner Stykket lig-

DIAMANTERNE

Tekst og Tegning af BADEN-POWELL

ger paa Jorden og venter paa at blive samlet op, kan man sige sig selv, at der er adskillige Folk, der er villige til at samle dem op! I Løbet af kort Tid var Masser af Mennesker draget af Sted til Vaal-Floden, og der blev meget hurtigt samlet et anseeligt Antal Diamanter.

Man fandt saa ud af, at det var endnu bedre at grave efter dem. Diamanterne, der laa i Floden, var jo kun de enkelte, der var blevet skyllet bort fra deres oprindelige Lejer. Disse laa inden for et ret lille Omraade, og da Minedriften rigtigt begyndte, og en By rejste sig, fik den Navnet Kimberley efter den daværende Koloniminister.

Blandt de mange tilrejsende, som købte Lodder, var en ung Mand ved Navn Cecil Rhodes, der som syg havde forladt England for at blive helbredet af Sydafrikas klare Luft. Han arbejdede flittigt og vandt baade Helbred og Rigdom, for han købte Lodder af andre Mænd, der efter kort Tids Gravning opdagede, at Diamanterne ikke fandtes i saadan en Overflod, som de havde ventet, og derfor opgav det.

Han tjente en hel Del Penge, men levede yderst spartansk — ude i det fri saa meget som muligt. Han interesserede sig ogsaa for Landets Udvikling og udrustede en Ekspedition, der skulde drage op i det store Territorium Nord for Transvaal, der beboedes af Matabele — Maskona og andre vilde Stammer.

Disse Omraader vidstes at være velegnet til Kvægavl, thi Opdagelsesrejsende og Jægere som Livingstone og Selons havde undersøgt dem og sagt god for dem. Men skont de havde staaet paa en god Fod med de indfødte, gik disse nu angrebsvis til Værks, da de saa, at den hvide Mand vilde slaa sig ned paa deres Jord til Trods for, at det var et vældigt Omraade paa 1,884,000 km² med en samlet indfødt Befolkning paa kun 150,000.

De indfødte rykkede ud i fuld Krigsmaling for at udrydde Pionererne, men disse forstod at haandtere deres Vaaben og holdt Stand mod Matabelefolket, der jo var langt mere talstærke end de selv. Gang paa Gang angreb Krigerne de hvide, men hver Gang blev de slaaet tilbage med svære Tab. Til sidst gik det op for de indfødte, at de ikke kunde klare sig ved Kamp, og de sluttede Fred med de hvide Mænd, hvorefter Pionererne begyndte at slaa sig ned i Landet og at opdyrke det.

SPEJDERNES ORDONNANS KORPS

Midt i København ligger Nyboder — som en By for sig selv — Kristian den Fjerdes gule Rækkehuse, der nu som før er Bolig for Marinens faste Mandskab.

Under normale Forhold er Nyboder en fredelig Idyl. Man har ikke Fornemmelsen af at være saa nær Hovedstadens Centrum, naar man gaar en Tur hen ad Elsdyrsgade, Krokodillegade, Hjertensfrydsgade eller en anden af Nyboders Gader: man balancerer hen ad Fortovets smalle, skæve Fliser langs en meget dyb Rendesten, der vokser Græs mellem Gadens toppede Brosten, midt i en af Gaderne staar en Grundvandspumpe. Øjet vederkvæges ved Synet af de røde Tage, de gule Mure, grønne Døre og røde Skodder ved Stuevinduerne. Børnene leger midt paa Gaden, for Byens larmende Færdsel gaar uden om Nyboder. (Brostenene har en Del af Skylden.)

Kaster man i Dag et Blik hen ad disse Gader, ser man straks, at en Del af Idyllen er brudt af Tidens Alvor. Nok er Husene de samme, men Gaderne er helt spærrede for Kørsel, thi overalt er der gravet Tilflugtsrum i Midten af Gaderne, dækkede med den opgravede Jord og med Stensætning omkring af de toppede Brosten.

For vel var Kristian den Fjerde saa moderne, at han byggede Rækkehuse, men Kældere var der ikke i »Kongens nye Boder.«

Saa nu leger Børnene med større Frimodighed midt i Gaderne.

Under Luftværnstillstand vil den største Del af Nyboders voksne Mænd have Pligter at varetage andet Sted. Dette i Forbindelse med Tilflugtsrummenes Anbringelse, Nyboders Brandfarlighed, og andre Forhold, gjorde Nyboder til et Omraade, hvor der var

Nyboder-Delingen

Forsidebilledet
Copyright
P. WINTHER

Brug for en Indsats fra Spejdernes Ordonnanskorps.

Ganske naturligt var der her en Opgave for Rovere og store Spejdere fra 1. Nyboder Trop. Efter Uddannelse til Beredskabsmærket dannede 1. Nyboder en Deling paa 20 Mand under Ordonnanskorpsen og stillede den til Disposition for Nyboders Kommandant.

I Vinterens Løb er Delingen blevet organiseret, udrustet og uddannet til at kunne gøre Nytte under de Forhold, der maatte opstaa i Nyboder, dersom alvorligere Tilstande skulde indtræffe, og stadig finder regelmæssig Træning Sted.

Delingen er delt i 3 Hold: Ordensmandskab, Samariterhold og Brandmandskab. Ordensmandskabets Opgave er at fungere som en Slags »Husvagt« i Gadernes Tilflugtsrum under Luftalarm, hvor hver Spejder har to eller tre at passe, og der yde den Assistance, der maatte blive Brug for, saaledes i paakommende Tilfælde yde Første Hjælp og som Ordonnanser bringe Bud til Samariterholdet i Nyboders Lægevagt eller til Brandmandskabet ved Nyboders Sprøjte.

Samariterholdet sorterer under Lægevagten i Kommandantskabets Bygning og skal yde Første Hjælp og sørge for Baaretransport af tilskadede fra Tilflugtsrum, Gader eller Huse til Lægevagten.

Brandmandskabet rykker ud med Motorsprøjte i Tilfælde af opstaaet Brand for at bekæmpe Ilden.

Ordensmandskabets og Samariterholdets Træning falder i Traad med vor almindelige Spejdertræning, idet den især har omfattet Forbindinger, Baaretransport og Meldingsløb.

Derimod har »Brandmændenes« Øvelser været noget nyt og ukendt for de fleste, og faktisk en morsom

I Beskyttelsesrummet.
En saaret faar Første Hjælp.

Nyboder Delingen.

Opgave at gaa i Gang med. — En Brand-øvelse begynder med, at Motorsprøjten trækkes ud fra sin »Garage« og derefter Slangevognen. Ved Eftersyn konstateres det, at alt er i Orden — det skal ikke først bringes i Orden, for den Slags Materiel, der skal kunne bruges med Øjeblikks Varsel, skal altid være i Orden, og er i Orden — og saa gaar det i Løb til et Sted i en af Gaderne, »hvor det brænder«. Motorsprøjten køres til den nærmeste Brandhane, »Fødeslangen« skrues paa Hane og Sprøjte, Slinger lægges ud til »Brandstedet«, Stigen rejses, og Sprøjtemesteren løber op med Straalerøret, Motoren er allerede startet, der lukkes op for Ventilerne; nogle faa Kommandoraab lyder: saa er der Tryk paa Slangen, og saa sprøjtes der. Stop! Det hele pakkes sammen igen, og saa prøver vi om igen. Og om igen et Par Gange endnu. Der er taget Tid paa, hvorlænge det har varet, og den skal sættes nogle Sekunder ned, for »hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp« og »Øvelse gør Mester«. Reserveholdet skal ogsaa prøve. En Del af Mandskabet fra de to andre Hold er udtaget til »Reservebrandmænd«, for at der altid kan være fuld Besætning.

Jo, Øvelse skal der til. Især maa Posterne ved Brandhane og Motor holde nøje Rede paa, hvad der skal lukkes op og i af Ventiler og Ha-

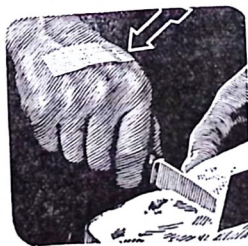
Brandsprøjten rykker ud.

ner. En Dag glemte Manden ved Brandhanen at lukke, før han tog Fødeslangen af — han fandt pludselig sig selv i en ynkelig Tilstand, svømmende i Rendestenen, for sandelig er der Tryk paa Straalen fra en Brandhane. Men han glemmer aldrig mere at slukke for den Hane.

Ud over Instruksen under Beredskabsmærket har Holdet faaet særlig Instruktion i Brug af Røgmasker og Gasmasker af en Brandmand (en Spejderfader), der er Ekspert paa det Omraade.

Alarmering af Delingen sker efter en særlig Plan. Paa et saa ondskafuldt Tidspunkt som Kl. 1 om Natten har Delingsføreren uden Varsel foranstaltet Prøvealarmering. Op af den varme Seng og ud i 17 Graders Kulde. De nærmest boende mødte i Løbet af faa Minutter, paa 10 Minutter var mødt 12 — og paa 17 Minutter var mødt 18 Mand.

Udrustningen til hver Mand i Delingen bestaar af Staalhjelme, elektrisk Lygte og Gasmasker. Dertil har hver Mand af Ordensmandskabet en Nødhjælpstaske og Brandmandskabet hver et Sæt Overtrækstøj, store Støvler og en Økse i Bæltet. Paa Vagtstationerne i Nyboder disponerer Samariterholdet yderligere over Nødhjælpstasker og Baarer, og Brandmandskabet over — foruden Sprøjten med Stige, Slinger og andet Tilbehør — et Antal store Økser, Brækjern, Spader og Hakker. P. W.

Det følger Bevægelserne

H 1062

uden at genere, og dog sidder det fast. — »Hansaplast elastisk« har nemlig den specielle Fordel, at det er elastisk paa tværs, og det er det, det kommer an paa. Det udspændes ved Paa-lægningen, og trækker derved Saaret sammen.

Hansaplast-elastisk

Spejdernes Ordonnanskorps

Bernstorffs Divisionen

Efter Jul har Uddannelsen taget Fart, og man fik at føle, at det at være Ordonnans ikke blot var en tom »Titel«.

Der skete noget!

Onsdag d. 22. Jan. mødte 30 af Gentofte Kommunes Spejdere paa Gentofte Brandstation for her at gennemgaa en lille Uddannelse, der helt var præget af det ene: »Det gælder om at handle — ikke for megen Snakken frem og tilbage om Tingene.« Vi fik udleveret vor egen Gasmaske med Nr. og Navn. Ikke saa snart havde vi lært at tage den paa, før vi blev sendt i Røgekammer og Taaregas. Derefter blev vi sat ind i Meldesystemet — og det paa grundigste Maade. Den følgende Onsdag gik vi endnu et Par Skridt videre, idet vi atter var i Røgekammer, men tillige fik vi i Praksis Lejlighed til at forsøge os som Telefonister og Ordonnanser.

Søndag den 3. Februar løb en større Øvelse af Stabelen, idet Kommunens forskellige Skoler blev bemanded med Ordonnanser iført Staalhjem og Gasmaske. Vi var 6 Mand, der blev anbragt paa Maglegaardsskolen, og næppe var vi ankommet, før Telefonen kime. Kim tog den:

»Hjælpebrandvagt Maglegaard her!«

»Melding fra Gentofte Brandstation ved Spejderordonnans 172.«

»Klar.«

»Der er Flyvervarsel — Slut — Gentag!«

»Melding fra Gentofte Brandstation ved Spejderordonnans 172. Der er Flyvervarsel.«

»Rigtig.«

»Klokken er nu 10,47.«

»Klokken er nu 10,47.«

»Modtaget af Spejderordonnans 548.«

»Modtaget af Spejderordonnans 548.«

»Slut.«

»Slut.«

Saa omhyggeligt skal det foregaa, naar saadan en lille Melding skal sendes. Vi modtog og afsendte næsten hele Tiden, og saaledes gik det Slag i Slag, indtil Portvagten pludselig kom farende ind og fortalte om en større Eksplosion paa Mantziusvej. Vi ringede naturligvis Brandstationen op, men hvad var det? — Telefonen virkede ikke. Naa, det er der jo ikke noget at gøre ved — Meldingen skal jo frem. »Gnist — tag Staalhjem og Gasmaske paa og køør paa Brandstationen.« Meldingen blev skrevet i 3 Eksemplarer — et til os selv, et til Brandstationen og et til Kontrollen — og væk var Gnist. Da Klokken var ca. 11,30, blev der ringet Afvarsling, og vi saaledes paa Brandstationen, som vi fik forevist.

Nu føler man trods alt, at man har en lille Uddannelse i Ryggen.

Det er jo altid rart at være forberedt paa alle Eventualiteter, men vi haaber jo alle, at der ikke bliver Brug for Sirenehyl eller den Slags — men derfor maa vi ikke falde i Sovn — men tværtimod huske vort Slagord:

»VÆR BEREDT!«

Paw.

Mangler du Numre af Spejdernes Magasin?

Blad-Centralen.

Beholdningen af saavel Spejdernes Magasin som Spejdersport er nu saa stor, at omtrent alle udkomne Numre vil kunne leveres.

Prisen paa Bladene, saavel ved Køb som ved Salg, retter sig dels efter, hvor gammelt Bladet er, og dels efter hvormange Eksemplarer, Centralen har, og Prisen ændres derfor hver Gang, der gaar Blade ind eller ud. Vær derfor venlig at skrive til mig (bemærk den nye Adresse), opgiv Aargang og Nummer (altsaa helst ikke Aar og Maaned), og saa hurtigt, det kan lade sig gøre, skal Svar komme.

Til Tropsarkiver og Divisionsarkiver kan Bladene uden Ekstra-Beregning leveres »primitivt« indbundet, d.v.s. hver Aargang er forsynet med et svært, brunt Omslag, er gennemhullet og holdt sammen med Snor — det ser efter min Mening ganske godt ud, og skulde man senere faa Raad til rigtig Indbinding, kan dette alligevel lade sig gøre.

Centralens Adresse: Direktør H. H. Christjansen, St. Blichersvej 31, Aabyhøj. Tlf. Aabyhøj 167.

SNEHIKE

Det var en Lørdag Eftermiddag henad Klokken 14,30 i Slutningen af Januar Maaned med ca. 4 Graders Frost. I en Baggaard i Haderslev kunde man se to Spejdere i Færd med at belæse en Slæde med forskellig Udrustning bl. a. Rygsække, Teltunderlag, Spader og lignende.

Vi, det vil sige Calle og jeg, havde besluttet at tage paa Hike. Da alt var læsset paa Slæden, traskede vi af Sted ud af Byen i vestlig Retning. Vort Maal var en Skov ca. 7 km uden for Byen; for der maa vi omtrent gøre, hvad vi vil. Medvind havde vi, og Vejret var godt, saa Humøret var oppe i de øverste Regioner. Undervejs var der nogle dejlige Bakker, og da Sneen var haard, satte vi os op paa Slæden, hver Gang det gik nedad; og jeg skal love for, at det gjorde godt med et Hvil af og til. Da vi havde gaaet omtrent 6 km, drejede vi ad en Bivej til venstre. Her laa der et ordentligt Lag Sne, og nogle Steder var der endda Driver, saa det var frygteligt at gaa i, men vi manglede jo kun halvanden km.

Endelig kom vi op til Skoven, men da vi skulde til at lave en Hytte, kunde vi ikke finde nogle gode, store Snedriver. I Lø af nogle Graner fandt vi saa tilsidst et egnet Sted og gav os saa til at bygge et Snehule ligesom Grønlænderne, dog lod vi den ene Mur være en Brændestabel, som var der paa Stedet. Vi skar murstensformede Sneklumper ud af Driverne og blev ved med at lægge dem lidt længere ind mod Midten end »Murstenene« nedenunder. Da vi omtrent var færdige, skete der en større Ulykke. Det hele brasede ned i Hovedet paa Calle, mens jeg stod nedenfor og morede mig. Vi blev enige om, at det ikke kunde betale sig at bygge paa den Maade, men i Stedet lave lodrette Mure af Sne, og saa lave Taget af Stænger, der gik op i enSpids. Saa lagde vi Granris ovenpaa, og tilsidst blev det hele dækket med Sneflager, for en Snehule skulde det være. Trods forskellige mindre Uheld fik vi dog Hytten færdig, inden det blev fulstændig mørkt. Gulvet blev derefter rensat for Sne, og vi

kunde lægge Underlagene ind. Saa gik vi ud efter Brænde, og vi var meget heldige. Vi fik ogsaa fat i nogle tørre Grangrene til at tænde op med. Snart efter flammede Baalet lystigt, og vi fik Madvarerne frem. Min Mor havde lavet en Flaske Pandekagedejg til os; men Dejgen skulde først tøes op, inden vi kunde faa den ud af Flasken. Panden kom saa over Ilden, og lidt senere laa 8 dejlige varme Pandekager paa en Tallerken. Alle 8 blev vendt i Luften, uden at en eneste faldt ved Siden af Panden. Da de var

spist, kom Madpakkerne frem; men de maatte ogsaa tøes op, for frosset Brød med Isleverpostej smager ikke videre godt. Calles Kakao maatte ogsaa først over Ilden, og min Mælk var ubrugelig. Efter Maaltidet sad vi lidt og snakkede om Dagens Hændelser, hvorefter vi gik i Seng. For at have det lidt lunt hele Tiden lagde vi det

tykke Brænde paa Ilden; men det viste sig, at det var fuldt af Is, og Baalet var slukket paa et Øjeblik. Da vi ikke havde Lyst til at gaa ud efter mere Optændingsbrænde, maatte vi finde os i at sove i fjorten Graders Kulde.

Vi hundefrøs begge to den næste Morgen, da vi skulde op. Vore Støvler var rene Isklumper, og vort Tøj var koldt som Is; men vi trøstede os med, at Knud Rasmussen havde maattet døje det samme. Vi fik saa tændt op og lavet Havregrød. For at det skulde være rigtig grønlandsk, smeltede vi noget Sne og lavede Havregrød deraf. Appetit havde vi nok af, saa vi lavede en ordentlig Portion Grød; men da vi havde spist een Skude fuld og skulde til den næste, var Grøden frosset, saa den maatte først tøes op. Efterhaanden blev vi dog mætte og begyndte at pakke vore Ting sammen. Da det var gjort, gik vi en Tur rundt i Skoven for at se os om, og henimod Kl. 10 gik vi tilbage til Hytten, og vi tog Taget af den. Derefter spændte vi os selv for Slæden og begyndte Hjemturen.

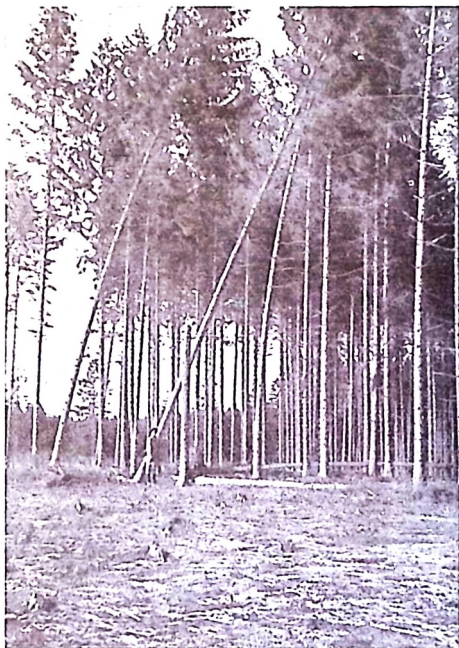
John Kørner, PF,
1. Haderslev Trop.

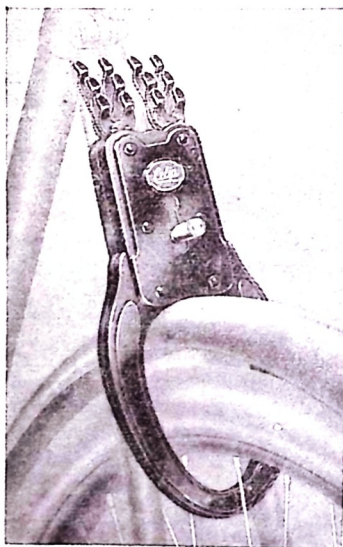
Snehytte.

Et Fyens Løb

Fyns Division har afholdt en vanskelig Skattejagt for Førere, Rovere og Skovmænd. — I 12 Graders Kulde startede de deltagende i Hold à 4 Mand paa »Jagten«, der stillede adskillige vanskelige Opgaver, særlig af fysisk Art. »Jagten« foregik til Fods gennem bakket og skovrigt Terræn. De forskellige Stumper af en sønderrevet Melding maatte samles sammen fra ca. 26 km² Terræn og findes efter skrappe Kompasretninger fra forskellige Terrængenstande og paa de mest umulige Steder. F. Eks. oppe i Toppen af et halvt væltet Grantræ ca. 15 m højt og saa godt som uden Smaaagrene at støtte sig til paa Vej op og ned, eller paa den udvendige Side af et Baadehus ude i en Sø (Isen kunde ikke bære), eller helt oppe under Tagrygningen paa en 11 m høj Kornhjem med lidt Korn paa Bunden. Endelig fandtes »Skatten« inde under Spilbordet paa en gammel Vandmølle (en fugtig Omgang at faa fat i den) o.s.v., men Turen var for uden selve Løsningen af Opgaven en vidunderlig Oplevelse, da Natten var maaneklar og stille, og Naturen viste sig som et Trylleland med Billio-

Meldingen sad i Toppen af det skraa Træ, som Spejderen staar ved.

Celia-Laasen

Præmieret af
Dansk Cyklist Forbund

ner af funkende Iskrystaller alle Vegne. Raadyr og andet Vildt færdedes omkring os i det fredfyldte snepudrede Eventyrland, hvor Herregaarens Taarnur slog spæde, klingrende Timeslag, der høstes vidt omkring. I Nærheden af en spejlblank isbelagt Sø omgivet af majestætiske sneoverdryssede Graner var fældet et stort Stykke Skov, og Træerne (Grene og Stammer) laa væltet ned hulter til bulter mellem hverandre som efter en Naturkatastrofe. Da vi passerede her, folte vi os som værende i Kanadas Ødemarker. Det var vel nok et Eventyr at vandre ude i Naturen den Nat, og selv om det var trætte Spejdere, der efter ca. 40 km Vandretur naaede frem til Maalet med »Skatten« i Behold, — ja, selv for dem, der ikke naaede at faa fat i »Skatten« — udviste alle et saa straalende Humør, trods 10 Timers uafbrudt fysisk »Nattearbejde«, at man kunde se, at de alle uden Undtagelse havde fundet frem til en Skat, nemlig en rigtig Spejderoplevelse, som de vil tænke tilbage paa som et dejligt Minde.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 4

MAJ

1941

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Som jeg fortalte jer sidste Gang, var det Chil, Glenten, der fortalte Baloo og Bagheera, hvor Bandarfolket havde gemt Mowgli, og det skyldtes altsaa Chil, at de fandt ham, for ellers havde de ikke anet, hvor de skulde søge efter ham.

Glenten er en Slags Rovfugl, som vi ikke har her i Landet mere. Vi har haft dem, men de er udryddede. Rovfuglene lever jo ellers mest af Rov, d.v.s. de dræber selv deres Bytte. Det gør Glenterne ikke. De spiser derimod de Dyr, de finder døde paa Jorden. Men som alle andre Rovfugle flyver de fortræffeligt, saa godt, at de nærmest forekommer os at svæve i Luften. De ser ogsaa godt. Naar de har opdaget det, slaar de Vingerne sammen og skyder som en Pil ned mod Jorden, slaar Kloerne i det og flyver bort med det.

Og saadan svævede Chil alt-

saa over Junglen for at se efter et eller andet spiseligt paa Jorden, da han pludselig saa Bandarfolket med Mowgli, som han iøvrigt slet ikke kendte. Men da Mowgli kendte Glenternes Mesterord og bad ham meddele Baloo og Bagheera, hvor han var, fløj Chil til dem med Besked.

I ser her igen, hvor nyttigt alt det var, som Baloo lærte Mowgli, for det var jo Baloo, der havde lært Mowgli alle Mesterordene. Og som alle andre Drenges syntes Mowgli ogsaa, at meget af det, han skulde lære, var unyttigt. Men se altsaa bare, han fik dog Brug for det.

God Jagt

Baloo.

Em.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

Ulve Turneringer

Banden faar sit Hold Nummer.

I mange Divisioner bliver der i denne Maa-
ned afholdt Ulveturneringer, og jeg tænker, at
hver eneste Bande har sat sig for at gøre sit
bedste for at vinde og for at hjælpe Flokken til
at faa et flot Nummer i Konkurrencen.

Her ser I forskellige Billeder fra en Ulvetur-
nering.

Om kort Tid er det jeres Tur til at opleve
en spændende Turnering.

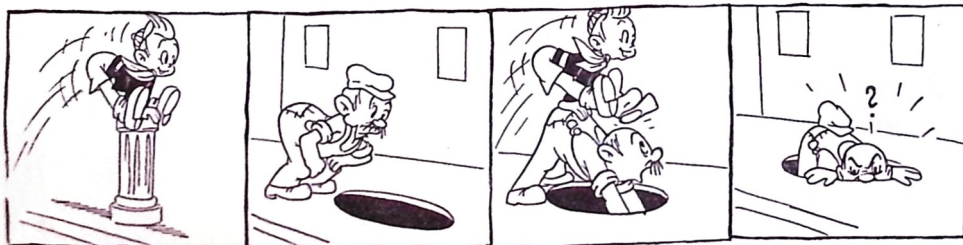

En Bande i Gang med en af Opgaverne.

Præmien overrækkes til den vindende Bande.

Palle Ulveunge er forarskaad -

GAMMELHOLM- DRENGENE

AF PETER TINI

4. Paaske paa Borgbygaard.

Oppe ved Strandvejen mellem Rungsted og Kokkedal, helt ude ved Kysten, ligger Borgbygaard, en gammel Herregaard af røde Munkesten med grønt Kobbertag, Voldgrave og Vindebro. Fra Herregaardens Tag og Taarn er der den herligste Udsigt over Sundet og langt ind i Sverige. Her bor Direktør »Langskæg«, Chefen for Børsbanken, Landets største private Pengeinstitut. Hans virkelige Navn var naturligvis ikke Langskæg, men det kaldte alle hans Venner ham. Hans rigtige Navn var Geldmacher.

Onsdag Aften før Skærtorsdag ankom Kvadriljen til den lille Holdeplads paa Kystbanen, hver med sin Kuffert i Haanden. Det var mørkt paa Stationen, og Drengene var helt ukendte med Vejen, men saa nærmede en Tjener sig med guldtræsset Kasket og Bakkenbarter. Han gjorde stram Hilsen for de fire Dreng og bad dem følge med ud til en Vogn, der holdt ude paa Vejen. Drengene var lidt benovede ved Situationen, men fandt dog ud til en flot gammel Landauer, hvor deres Kufferter blev anbragt paa Taget, medens de selv tog Plads inde i Vognen. Saa tog Kusken Plads paa Bukken og smeldede med sin Pisk, og i raskt Trav gik det til Borgbygaard.

Ved Ankomsten til den gamle Herregaard blev de hjerteligt modtaget af den rige Direktør og hans Frue. Deres Kufferter blev straks baaret op til det til de fire Dreng indrettede Gæsteværelse oppe i det gamle Borgslot. Kvadriljen tilbragte en hyggelig Aften med det gamle, men gemytligte Direktørpar. De fik samme Aften Lov til at se Direktørens flotte Vaabensamling, der var arrangeret i Slottets Riddersal. Direktøren var i straalende Humør og havde en taknemmelig Tilhørerkreds i Kvadriljen, der rigtig nød at høre om »Langskægs« Oplevelser paa sine mange Rejser Verden over.

Kl. 10 Aften gik man efter gammel Skik til Ro paa Herregaarden. De fire Dreng blev vist op til deres Værelse, hvor fire dejlige Senge stod opredte til dem. Inden man gik til Hvile, ønskede Direktøren dem en rigtig god og rolig Nat. Dette ønskede han dem med et lunt Smil i sit store Fuldkægg. Da Drengene kom op paa Gæsteværelset og blev alene, tog de Værelset

omhyggeligt i Øjesyn. Det var et rigtigt gammelt Taarnkammer nærmest af ottekantet Faccon. Ved den ene Væg var der en Reol fyldt med Drengbøger og flotte Tidsskrifter. I hvert Vægfelt hang der et stort Maleri af gamle Adelsmænd, aabenbart Borgbygaardens tidligere Indehavere. De var alle barske Mænd med stride Skæg og haarde Blikke. Drengene laa længe i deres Senge og sludrede, men Søvnens tog Magten fra dem, og snart sov de alle. — Der var Ro over hele Borgbygaarden —!

Klokken slog 12 paa det gamle Taarnur. Knold vaagnede op. Der var kulsort i Taarnværelset, men der lød sære Lyde. Snart hylede det, snart lød der Fløjtetoner. Saa var der en Hane, der galede højt og vedvarende. Knold vækkede de andre, og nu hørte de ogsaa de mærkelige Lyde. Pludselig lyser et Skær gennem Taarnværelst. Ovre ved den ene Væg viser sig nogle sære Skikkelser, der vandrer hvidklædte og rastløse op og ned ad Gulvet. Drengene ligger stive og rædselsslagne i deres Senge og formaar ikke at røre sig. En af de hvidklædte stiller sig foran de andre. Drengene ser, at hans Hoved er et Døningehoved. Den hvide Skikkelse begynder at tale. Med dyb Stemme lyder det: Aah, Aaaaahh!!

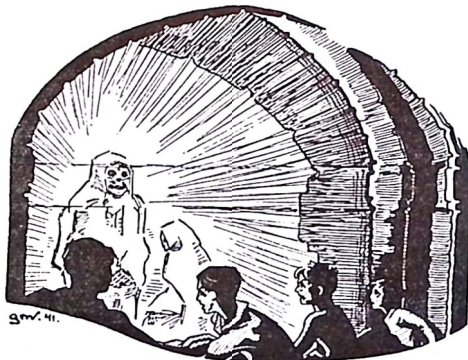
»Hver Paaske maa vi vandre i dette Rum, aldrig maa vi hvile i Fred i vore Grave for den Forbrydelse, vi har gjort, kun den, som stiger ned i den gamle Brønd i Parken, kan befri os for at vandre her Paaske efter Paaske i Tusinder af Aar. Aah, Aaaaahh!!!!!!«

Saa blev der stille. Lysstraalen forsvandt. Det hele havde sikkert kun været i ganske faa Minutter. Efterhaanden, som Rædslen fortog sig hos Drengene, begyndte de at tale med hinanden. De forstod ikke et Ord af det hele. Spøgeri eksisterede ikke, mente de, men nu havde de dog set det med deres egne Øjne. At de alle fire skulde have oplevet det samme i Drømme, var usandsynligt. Det var en stor Gaade for dem alle. De tændte Lys, men der var intet mistænkeligt at se i Taarnværelset. Snart tog Søvnens dog igen Magten fra dem, og de sov tungt og længe, lige til de blev vækket af en Tjener, der meldte dem, at de om en halv Time kunde indtage deres Morgenmaaltid i Borgbygaardens store Spisesal.

Blege og betuttede oven paa den underlige Nat stillede vore fire Venner i Spisesalen, hvor deres Værter ventede dem med et herligt Morgenmaaltid. »Langskæg« spurgte dem, hvordan Natten var gaaet, og Drengene saa paa hinanden og vidste ikke rigtigt, hvad de skulde svare, men fik dog fremstammet, at Natten var gaaet rigtig godt. Da Maaltidet var fortæret, fik de fire Gutter at vide, at nu kunde de bruge Formiddagen til at gaa paa Opdagelse paa den gamle Herregaard, de maatte færdes overalt, men de maatte selvfølgelig ikke odelægge noget eller selv komme nogt til. I en Fart fik de Overtøjet paa, og saa gik det afsted ud i Parken. Først vilde Drengene se Staldene — dejlige Rideheste stod i Rækker; der var skinnende rent overalt, og de dejlige Dyr virrede uroligt med Hovederne, da de saa Drengene; de havde sikkert ventet, at de skulde ud paa Tur, men det blev der dog ikke noget af denne Gang. saa kom Turen til Kostaldene; der var en stor Præmietyr, som især imponerede Drengene — aldrig havde de set saa mægtigt et Dyr — den ligefrem aandede Kraft den flotte Tyr; bag den hang lange Rækker af Diplomer, den i Tidens Løb havde faaet paa Udstillinger og Dyrskuer.

Saa undersøgte de Parken paa Kryds og tværs — her var store flotte Træer og mystiske Noddealléer, hvor Dagens Lys næsten ikke kunde trænge ned mellem det tætte Buskads. Rundt om i Parken gik Paafugle og andre mærkelige fremmedartede Dyr. I den bageste Krog af Parken, der her nærmest var Skov, fik de pludselig Øje paa en gammel Brønd, den var overdækket med mosgroede Brædder og saa meget romantisk ud. Da Spjæet saa den, udbrød han: »Ih dog! er det ikke den Brønd, som Spøgelset talte om i Nat?« Det blev de enige om. De fjernede de fugtige Brædder og saa, at der ikke var en Draabe Vand i Brønden. Derimod førte en Trappe af røde Mursten ned i Dybet — det var mere, end Gutterne kunde staa for; forsigtigt gik de — en ad Gangen — ned ad den stejle Trappe. Nogle Meter nede stod de pludselig i en Hvælving, hvorfra der førte en Longang et eller andet Sted hen. Da de i nogle Minutter havde gaaet henad Longangen, stod de i et mystisk Lønkammer; her saa de til deres Forbavselse fire splinterne Cyk-

ler, og midt paa Gulvet laa et haandskrevet Dokument, hvorpaa der med snørklede Bogstaver stod: »Tak fordi I befriede mig fra min grusomme Skæbne. Nu kan jeg faa Fred i min Grav. Modtag til Tak denne Gave hver især.« Som Underskrift paa Dokumentet stod der kort og godt »Borgspøgelset«. Nu var Drengene klar over, at det maatte være Direktør »Langskæg«, der havde holdt Grin med dem. De var selvfølgelig henrykte over den gode Løsning paa Spøgeriet og over den flotte Gave; og nu var den trykkede Stemning udløst. Inden de vilde tage Cyklerne i Besiddelse, vilde de dog undersøge Longangen lidt nærmere; de fortsatte derfor ud af Lønkammeret og fulgte Longangen et langt Stykke. Der var baade klamt og mørkt, men efter

ter nogen Tids Forløb kom de til en Trappe, der førte dem uendelig højt op. Trappen var stejl og snæver; snart stod de ved en Jerndør, som de med Moje fik aabnet. Solen slog dem i Møde og blændede dem fuldstændigt, men pludselig opdagede de, at de befandt sig midt i Direktør »Langskæg«s Bibliotek, hvor de blev modtaget af saavel Direktøren som

hans Kone. De lo højt over at se de forundrede Drengene. Drengene fik takket for den flotte Gave, som de paa saa overraskende Maade havde faaet, og Direktøren fortalte dem, at Spøgeriet var arrangeret ved Hjælp af en Film og et Højtaleranlæg; han havde gjort det, for at de skulde mærke, at de virkelig befandt sig paa en rigtig gammel Herregaard — og til Belønning for den Skræk, han havde udsat dem for, skulde de altsaa have de flotte Cykler.

I Resten af Paaskeferien blev de ikke udsat for saadanne Overraskelser, men Dagen fløj afsted med Rideture og Køreture i Borgbygaards smukke Omegn. Det var sikkert den mest eventyrlige Paaske, som nogen Dreng nogensinde havde oplevet.

Peter Tini.

(Næste Gang skal vi paa Weekendlejr med Kvadriljen).

Dansker som Leder af Spejderne i Venezuela

En Dansker er udnævnt til Leder af Spejderne i Venezuela. Det er John E. Lütchen-Lehn, som har været Tropsfører herhjemme og en Tid lang Leder af vort Kontor. Han begyndte ogsaa som Tropsfører i Venezuela og er nu udnævnt til General-Instruktør og øverste Leder af Venezuelas Spejderkorps.

Saa sent som i 1939 var Lütchen-Lehn paa Besøg i Danmark, og Tage Carstensen, Jens Hvass og Ove Holm havde Lejlighed til at opfriske gamle Spejderminder. Morsomt nok var ogsaa Vilhelm Bjerregaard, tidligere Tropsfører i Midtjyske, med til Sammenkomsten. Han sidder i den øverste Ledelse af det amerikanske Spejderkorps og har lært de amerikanske Spejdere adskilligt af dansk Spejderliv.

Vi ønsker Lütchn-Lehn til Lykke med Arbejdet i sin nye Stilling.

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsen

Kun rigtigt med dette
Varemærke

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Drys-
daase

30 Øre i Butikerne

Soveposer i Kapok

Junior fra

29⁵⁰

**DET DANSKE
SPEJDERKORPS
DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 · 11203

SØENS HEMMELIGHED

en Idé til en Patruljetur i Maj eller Juni

»Bæverne« vilde paa Tur om Søndagen, men det var ikke en ganske almindelig Tur til Skoven. Nej, denne Gang vilde de til »Bæversøen«, en lille Sø, som de havde fundet i Udkanten af Skoven paa den lille Slette, hvor de havde deres faste Lejrplads.

Trods det, at de var »Bævere«, vidste de ikke, hvad der fandtes paa Bunden af »Bæversøen«. — De havde nu læst i en Bog, at i den Slags »Slettesøer« var der et rigt Dyreliv, som de slet ikke kendte. De havde set Tegninger af Dyrene og læst Beskrivelser af dem.

Patruljen havde nu bestemt at se lidt nærmere paa disse Naboer paa Lejrpladsen. —

De gjorde Forberedelser ved et Patruljemøde.

Et Fangnet maatte de først og fremmest have. — De begyndte med 2 Cirkler, af Staaltraad, ca. 25—30 cm i Diameter. — Traadene var 3 mm i Diameter. — Over den ene lagde de et Staaltraadsnet, hvori de firkantede Masker var 4 mm paa hver Led, og bøjede Nettet om Cirklen, saa det hele blev en rund Skive — et Staaltraadsgitter. Saa syede de Posen af Form som Tegningen, fastsyede Staaltraadsgitteret i Posens Midte og den anden Staaltraadscirkel foroven. Posens Bund var tilspidset og aaben — lige til at stikke et Syltetøjsglas's Hals derind og saa binde for med en Sejlgarnssnor.

Tojet til Posen var saa løst vævet, at Vandet kunde løbe derigennem ret hurtigt.

Foroven bandt de en 10—15 m lang, tyk Sejlgarnssnor (tyndt Reb), der fæstedes 3 Steder (se Tegningen).

Dette Net skulde saa trækkes gennem Vandet, ikke for langsomt. De store Dyr (Haletudser, Vandkalve, Vandadderkopper, Rygsvømmere, Bugsvømmere, Snegle, Salamandre, Igler og Fisk m. m.) vil blive i Posens øverste Del; mens Vandet og de smaa Dyr (Dafnier, Copepoder, Myggelarver, Døgnfluellarver m. m.) vil filtreres igennem Staaltraadsgitteret, og mens Vandet gaar igennem Posen, vil Smaadyrene samles i Syltetøjsglasset, som jo kan tages fra Posen ved at løse Sejlgarnssnoren.

Patruljen vilde tage nogle af Dyrene med hjem til Patruljelokalet og have dem i deres Akvarium eller et stort Syltetøjsglas dér, og derfor var det nødvendigt at faa alle Smaadyrene med, da de store Dyr jo skal leve af de smaa. —

Søndagen kom med straalende Solskin. Bæ-

versøen blev snart naaet. Patruljen havde taget en Mælkespand med til at opbevare og transportere Dyrene i, og havde desuden deres hvide Emaljetailerkener med for at se Dyrene bevæge sig mod den hvide Bund.

De fik i Snesevis af Dyr i hvert Træk, for det faar man nemlig i ethvert ordentligt Vandhul i Maj og Juni (dog ikke i Skovsøer).

»Bæverne« hældte Dyrene ud paa Tallerkenerne og kastede sig over dem. Sikken en Fest og sikken et Spræl. Der var formelig Kapløb mellem Dyrene dernede. Poul, der havde Zoologmærket, pegede nu først ud.

Vandinsekterne.

Der var den lille *Guldsmedelarve* med sine tre Aandeblade i Bagenden og sine store Øjne, der næsten sad paa Stilke, saa Hovedet saa ud, som bestod det af 3 Kugler ved Siden af hinanden. Her var den store *Guldsmedelarve* (Aeschna), der pludselig kunde skyde et 2 leddet Skafth ud med Munden paa og snappe og udsuge sit Bytte. Den lignede slet ikke *Libellularven* og manglede Gællerne udvendigt. De sad inde i Tarmene paa den, og stadigvæk trak den Vand ind og stødte Vand ud af Tarmen og bevægede sig derved gennem Vandet som en Motorbaad. Der var *Vandkalvelarven*, der hang i Vandoverfladen med Hovedet nedad og Kindbakterne (Munddelene) aabne til Bid. Den dræber alt — før eller senere —, hvad den kan overkomme. Der var ogsaa den *voksne Vandkalv*, flad og oval, brun og sort. Den flyver næsten kun om Natten. De bageste Ben er lange Svømmeben. Hannens Vinger er glatte, Hunnens rillede paa langs. Der var Vandkalve paa $\frac{1}{2}$ cm, paa 2 cm og paa 4 cm's Længde. Der var klare *Myggelarver* med Aanderør paa Siden af Bagkroppen; de fo'r gennem Vandet ved at bøje Kroppen hesteskoformet til den ene Side i en lynende fart. Ogsaa *Myggepuppen* fandtes; den steg roligt op og ned i Vandet med sine 2 Aanderør øverst. *Døgnfluellarverne* havde 3 Haar i Bagenden (som en Vifte). Man kunde se Gælleblade paa Siden af Kroppen nu og da vifte frem og tilbage i hurtig fart.

Vaarfluellarverne havde et Hylster om sig af Blade, Pinde eller Sten. De kunde krybe helt ind i Hylstret. (I Patruljelokalet trak Poul en ud af dens Hylster, og 2 Timer efter havde den bygget sig et nyt).

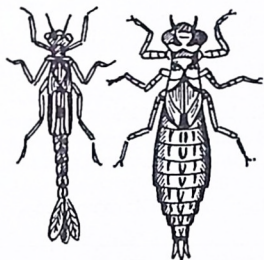
HVAD „BÆVER SØEN“ GEMTE:

FANGNETTET PATRULJEN

BRUGTE

GULDSMEDELARVER

CALOPTERYX AESCHNA

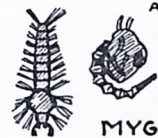

LARVE OG

FULDVOKSEN
VANDKALV

LARVE, PUPPE AF

MYG

VANDEDDEKOP

VAARFLUELARVE OG

VAARFLUELARVEBOLIGER

RYGSVØMMER

VANDMIDE

3
1

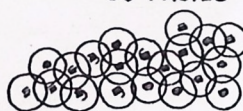
VANDBÆNKEBIDER

HESTEIGLE

SKIVESNEGL

HALETUDSER
OG FRØEG

DAFNIE COPEPOD
LARVE OG

FULDVOKSEN SALAMANDER

gmr.

Det væmmelige Rovdyr *Rygsvømmeren* med de røde Øjne og gulbrune Vinger og de lange Svømmeben var der. Ligeledes den træge Skorpionstæge med sine vældige Gribeben, der rager frem foran Hovedet.

Edderkopper og Krebsdyr

var der. *Vandedderkoppen* med sin af Luft sølvglinsende Bagkrop. Tog man den op, lignede den en ganske almindelig Edderkop. Den kunde bide »lille Ole« i Fingrene, saa det gjorde ondt, men ikke de andre »Bæveres«.

I Patruljelokalet byggede den den nydeligste Luftklokke og slæbte Luftblærer ned til den ved Hjælp af Bagbenene.

Edderkopperne sloges med andre Dyr i Tallerkenkerne, men det betød sjældent noget.

Dér svømmede en dejlig, rød Kugle med 8 smaa Ben; det var en *Vandmide*. Her var en, der lignede en Bænkebidder (Trælus) lidt, med sine mange Ben, graa og med mange Led; det var *Vandbænkebidderen*, og endelig en Gammarus, der er bygget som en Tangloppe, men den er meget større og ganske lys.

Den fo'r i Ring nede i Tallerkenen.

I Syltetøjsglasset var der i Hundredvis af Dyr. Mest

Dafnier og Copepoder (Vandlopper).

De sprang rundt i Vandet i alle Retninger. Man kunde se Æggerne inden for Rygskjoldet hos Dafnierne. Copepoderne bar Æggene i een eller to Ægsække bag ved Kroppen. Det er i Reglen dem, man faar Øje paa. Disse smaa Dyr er de allervigtigste at faa med hjem i Akvariet. Uden dem vil de større Dyr dø. Derfor tog Patruljen ogsaa en 2—3 ekstra Drag, hvor de slap de store Dyr ud igen, men de hældte de smaa Dyr fra Glasset over i Mælkespanden.

Orme.

Et Sted var der en stor *Hesteigle* og den lille *Hundeigle*, mørke eller lyse eftersom Bunden havde været. De bevægede sig som »Maalerlarver« og sugede Blod af Sneglene.

Af disse var der »Posthornsneglene« og mange andre Skivesnegle, der lever af smaa Planter. De egner sig godt for »Akvariet«, mens Mose-sneglene (forskellige Arter) ødelægger de større Planter. Patruljen tog Vandplanter med til »Akvariet« i Lokalet, for de vidste, at Dyrene ellers dør af Luftmangel, desom grønne Vandplanter mangler.

Af

Hvirveldyr

var der Fisk, *Froæg*, *Haletudser*, med og uden Ben, *Salamanderunger* og voksne *Salamandere*. Der var et Væld af Dyr.

Jens Engel, FF, Nykøbing F. Bytrop.
Johannes Jørgensen, PF, Nykøbing F. Bytrop.
Aage Jørgensen, PF, Nykøbing F. Bytrop.
Boris Kusk, PF, 1. Silkeborg Trop.
Herbert Busch, PF, 1. Silkeborg Trop.
Johs. Yde, TA, Skipper Clements Trop.
Frode Larsen, PF, 1. Glostrup Trop.
Ib Sætkjær, 1. Glostrup Trop.
Viggo Thonning, TA, 1. Glostrup Trop.

Benyt

**Slangerup-
Banen**
til Sommerens Udflugter

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Helmdalsgade 29-31
Central 15.321

Vandhullet var ikke længere et dødt Vandhul, det var blevet til en Millionby med alle dennes forskelligartede Indbyggere.

Selvfolgelig var Ernst en Klovn som sædvanlig, for da han kastede Nettet ud, glemte han, at Glasset skal ligge ovenpaa Nettet i Kastet, saaledes at Gitteret og Posen tager Stødet af for Glasset. Han kastede blot Nettet ud paa maa og faa, saa Syltetøjsglasset knustes mod Vandoverfladen.

KORPSET RUNDT!

Skive Trops Tøjindsamling

til Beklædningshjælpen gennemførtes meget hurtigt og gav et under Hensyn til Forholdene smukt Resultat. Der var Beklædningsgenstande til direkte Brug, og der var andet til Anvendelse paa anden Maade.

Det kan nævnes, at enkelte affandt sig med Spejderne paa den smukke Maade, at de gav en Pengegave i Stedet for, og for Pengene er der altid Brug, idet det er nødvendigt at købe nyt Tøj til Supplering af det brugte.

Rudkøbing Spejderne

har afholdt Patruljekonkurrence, som har til Formaal at udfinde den bedste Patrulje indenfor Troppen. Man startede fra Rudkøbing Kl. 9 til Skråbelev. Paa Turen, der varede til Middag, var der stillet forskellige Opgaver, som skulde løses. Saaledes en Del Morseopgaver, der arrangeredes »Drukneulykker« og Eftersøgning af en Mand, som var faret vild eller paa anden Maade bortkommet i Fredeskoven. Endvidere var der en Opgave med Skitsetegning af Skråbelev By.

Nykøbing F. Bytrop.

Den 9. Februar afholdt vi en storslaaet Spejderfest sammen med Glente Troppen og Pige-spejderne. Der var mødt ca. 1200 Mennesker. Først opførtes en Revue, som høstede vældigt Bifald, hvorefter der var Spejderbal i ca. 3 Timer. Der bliver stadig taget flere Beredskabsmærker, og de fleste Spejdere i Troppen er nu Samariter.

Kong Rings Trop og Flok

har i den forløbne Maaned deltaget i D. K. B.'s Tøjindsamling, man fik et pænt Resultat ud af det, og blev bagefter trakteret med Chokolade.

Flokken har i Februar Maaned faaet en ualmindelig stærk Tilgang, saaledes at Flokken er vokset fra 15 til 27 Ulveunger.

Troppen og Flokken slog Katten af Tønden Fastelavns Søndag, hvor Spejder Henning Nielsen og Ulv Erik Hansen blev Kattekonger. Efter Tøndeslagningen trakterede en ukendt Velgører Ulvene og Spejderne med Boller.

Skipper Clements Trop, som vandt Bueskydningen i Gravenshoved Lejren 1928-Korpslejren.

Den nystartede Skjern Tropic

har haft 2 Tropsture. Alle Spejdere har taget Spejderproven, og ved en lille Festlighed blev Korpsmærkerne tildelt.

Dalgas Kolonne.

Kolonneturen d. 16. Februar blev en Sukces. Orienteringsløbet begyndte Kl. 8 og blev gennemført fint af alle. Alle Posterne blev bestridt paa bedste Maade. De deltagende Troppe, KFUM, Skjern, Tarm og Herning, ydede alle deres bedste, og Resultaterne var pæne.

Vindere af en udsat Patruljevandrepokal blev Herning, og samlet Troppesresultat blev bedst i Herning, der fik den tiltrængte Revanche samt Ret til at føre Kolonnestanderen.

En af Tønder Troppens reglementeret paaklædte Patruljer.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

SPEJDERLIV I DANMARK

Indbydelse til samtlige Spejdere i København og Omegn fra Østerbro Divisionen.

Vi afholder i Dagene fra 9. til 11. Maj (St. Bededagsferien) en stor Spejderudstilling i Den fri Udstillingsbygning i Grønningen i København.

Vi glæder os til at se alle Spejdere, Drengene og interesserede. Det bliver en mægtig Udstilling, og desuden bliver der Underholdning om Eftermiddagen og om Aftenen med nye flotte Spejderfilm og muntre Sketch, og om Aftenen samles vi til et indendørs Lejrbaal.

Mød derfor op i Udstillingsdagene, men tag et Par gode Venner med, for vi skulde meget gerne ved Hjælp af denne Udstilling kunne gøre et godt Arbejde for at skaffe nye Spejdere ind i samtlige Troppe her i Byen.

Jeres Forældre og paarende skal I ogsaa helst tage med, Udstillingen skulde gerne gøre dem endnu mere interesserede i Spejderbevægelsen, end de allerede er, for det betyder jo meget for os alle.

Altsaa — vel mødt Fredag, Lørdag eller Søndag den 9., 10., 11. Maj eller alle tre Dage, hvis I har Lyst, og det faar I sikkert, hvis I blot har været der een Dag.

Spejderbilletter a 25 Øre (Voksne 50 Øre), der ogsaa gælder som Lodseddel, faas hos samtlige »Østerbroere«, eventuelt ogsaa ved Indgangen.

Med Spejderhilsen

Østerbro Division.

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.

Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Sospejderbogen er nu langt om længe udkomet. Den er udmærket, og den koster Kr. 2,50 hæftet sammen med »Den lille Spejderbog«. Enhver Spejder bør eje denne Haandbog.

*

Sommerlejren lader til at optage Søspejderne rundt i Landet i høj Grad. At dømme efter de Breve, jeg har modtaget fra Tropsførerne, vil

der komme et stort Antal Deltagere — muligvis over 150 — og mange Sejl- og Rofartøjer. Det kan siges med Sikkerhed, at enhver Søspejder vil faa rig Lejlighed til at træne i Roning og Sejlads i Lejren. Det bliver en baade spændende og »indholdsrig« Lejr.

I Søndags fandt jeg i Kongsøre Skoven i Ods-Herred den smukkeste og mest ideelle Lejrplads, man kan tænke sig, hvad angaar Farvand, Badesstrand, Omgivelser o.s.v.

Jeg har paa Korpsets Vegne ansøgt Statsskovrideren om Tilladelse til at benytte Pladsen, og forhaabentlig faar vi den. — Jeg antager, at I nu er ved at være færdige med Fartøjerne. Det bliver spændende at se i Lejren, hvilke Patruljer, der møder med *de mest velholdte Baade*.

SCHIØNNING & ARVÉ

Danmarks bedste

Nye Troppe arbejder man paa at faa dannet forskellige Steder i Landet, bl. a. er der Tale om Holbæk, Rungsted, Nykøbing F. og Odense, og Jyderne baade mod Nord og i Midtjyske haaber i Løbet af denne Sæson at faa startet flere ny Søspejdertroppe.

Bedste Søspejderhilsen!
Tage.

**Naar
Dækkene
holder**

og I har

„Den lille
Spejderbog“

med paa Turen

faar I en god
Patruljetur
ud af det - -

En Spejder er ordentlig

- - ogsaa med Patruljemateriellet

Først og fremmest med det Materiel, der helt og fuldt er overladt til Spejdernes egen Vare-tægt, kan Spejderne vise, at det er Alvor, naar der siges: en Spejder er ordentlig!

Patruljemateriellet bør derfor vises den største Omhu, dets Mærkning og Opbevaring maa gennemtænkes og fores omhyggeligt og hensigtsmæssigt. Særlig i disse Tider, hvor der skal spares paa alt, ikke alene af rent økonomiske Grunde, men fordi mange Ting paa Grund af de ekstraordinære Forhold, maaske slet ikke kan erstattes, hviler der et Ansvar paa den Spejder indenfor Patruljen, der er Materielforvalter og har Opsyn med Patruljemateriellet. Alle Patruljens Spejdere maa derfor ogsaa vise godt Kammeratskab og være med til at holde en høj Standard paa dette Omraade.

De Penge, der gives ud til at skaffe ordentlige Opbevaringsforhold og praktisk Mærkning af Materiellet, er derfor som Regel givet godt ud, og overstiger det Patruljens økonomiske Evne, bør den søge Hjælp hertil fra Troppen. Som Regel vil det være saaledes, at Troppen i Trops-lokalet har et Skab eller lign. med et Rum, der kan laases af for hver Patrulje, medens Mærkningen af de enkelt Dele ordnes af Patruljen selv. Har man ikke de Redskaber, der skal til, kan Patruljerne maaske ordne sig indbyrdes, saaledes at man kan laane sig frem hos hinanden.

Til Mærkning af Patruljens Lejrmateriel kan følgende bruges::

- 1) »Kornejerne« (faas hos Isenkræmmeren a ca. 1,25—1,50) til Mærkning af Metaltingene.

Man tegner først Patruljedyrets Konturer, Patruljens Navn eller hvad man ønsker, paa den Ting, der skal mærkes, og slaar derefter en tæt Række af »Korneprikker« i Stregen. Man maa være omhyggelig ved Anbringelsen af Jernet, saa det staar lige i Stregen og slaa lige haardt hver Gang, saa Prikkerne kommer til at staa lige og jævnt. Er »Prikken« først sat, kan de hverken flyttes eller fjernes.

- 2) Oliemaling i Patruljens Farve til Trævarer m. m.

De Ting, der skal males, maa være rene og

tørre. Man sliber først Tingen med Sandpapir og giver den et ganske tyndt Lag almindelig Oliemaling (evt. fortyndet med lidt Terpentin). Naar det første Lag efter en Dag eller to er tørt, sliber man atter med Sandpapir og stryger det over med Maling endnu 2 Gange med et Par Dages Mellemrum, hver Gang med et tyndt Lag. Penslen renses straks efter Brugen i Terpentin.

Først efter flere Dages Forløb, naar Farven er helt gennemtor, kan man tage Genstanden i Brug.

- 3) Linoleums-Snittryk af Patruljedyret udført paa hvide eller khaki farvede Tøjstykker.

Blandt Patruljens Spejdere er der nok en, der har et »Tif«-Jern til Linoleumssnit og kan skære en Silhuet af Patruljedyret. (Om Linoleums-Snittryk, se iovrigt i »Den lille Spejderbog«). Dette aftrykkes saa ved Hjælp af sort Bogtryksvæрте paa Tøjstykkerne. For at kunne anvendes paa alle de forskellige Dele af Lejrmateriellet, maa Silhuetten ikke være for stor, ca. 3×4 cm, og Tøjstykkerne maa være saa meget større, at de kan bukkes om hele Vejen rundt, naar de skal syes paa. Det anbefales at bruge Bogtryksvæрте, der som Regel kan faas i smaa Tuber hos Farvehandlaren. Almindelig Stempelfarve, som anvendes til Gummistempler, er ikke »ægte« nok.

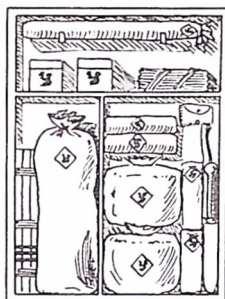
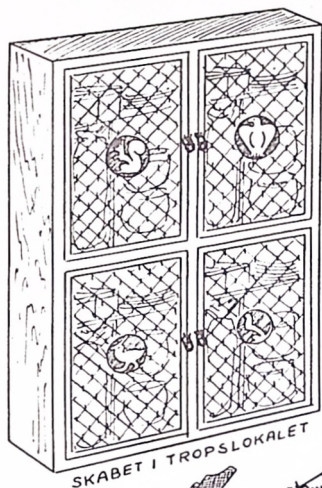
- 4) Celluloselak til Emailletingene.

Tingene, der skal mærkes, maa være helt rene. Eventuelt maa Stedet, hvor Navnet skal anbringes, renses med lidt Acetone. Celluloselak faas i forskellige Farver i smaa Daa-ser. Den kan eventuelt fortyndes med lidt Acetone. Med en blod Blyant tegner man nu Patruljedyret eller Navnet paa Genstanden, og med en fin Pensel trækker man det derefter op med Celluloselak. Penslen renses straks efter i Acetone.

- 5) Læderplastik paa Lædertingene.

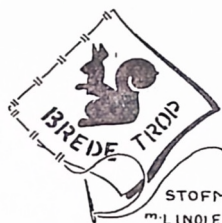
Læderet skal ligge i Blod i koldt Vand i et Par Timer, hvorefter det tages op, og Vandet klappes af med en Klud. Saa skal det lægges til Torring ca. ½ Dogn, men endelig ikke ved Varme, og derefter er Læderet saadan, at man kan skære Mønster i det. Læderet lægges paa et plant, haardt Underlag, og

PATRULJENS MATERIEL; OPBEVARING OG MÆRKNING

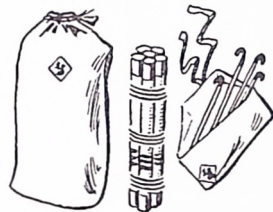

PLADS TIL
HVER
TING

HVER TING
PAA PLADS

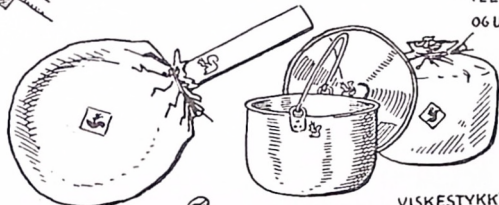

STOFMÆRKE
"LINOLEUMSTRYK"

TELTPOSE
"TILT, OVERSEIL
OG UNDERLAG"

KØRNERJERN

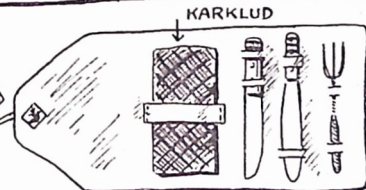
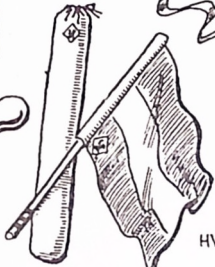
VANDSPAND OG VANDFAD

LÆDERPLASTIK

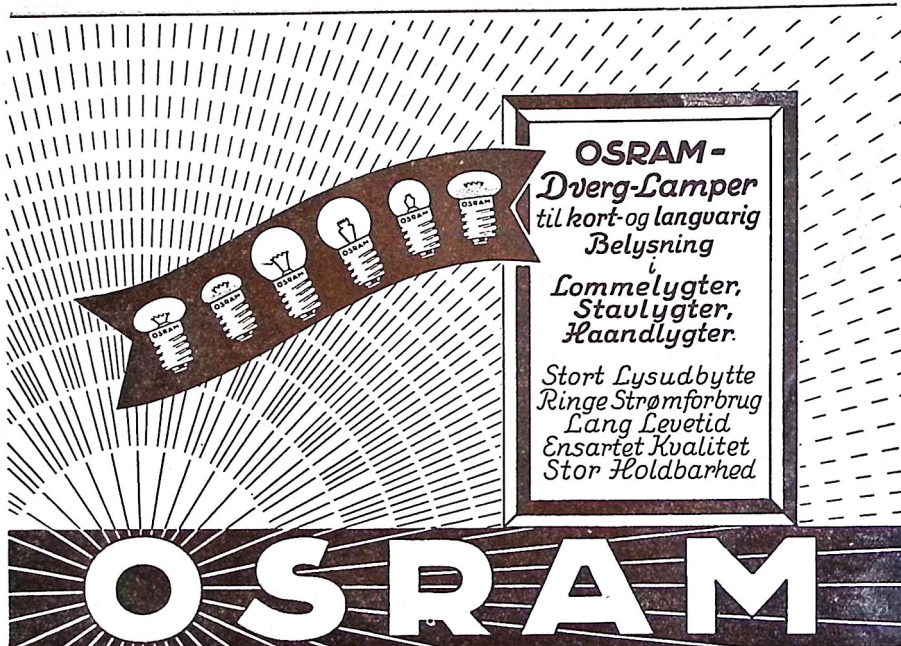

9m.
4l.

SAVKLINGE
FIL
HVÆSSESTEN
TANG.

OSRAM-
Dverg-Lamper
 til kort-og langvarig
 Belysning

*Lommelygter,
 Staulygter,
 Haandlygter.*

*Stort Lysudbytte
 Ringes Strømforbrug
 Lang Levetid
 Ensartet Kvalitet
 Stor Holdbarhed*

OSRAM

Fortegningen lægges paa. Med en tynd Strik-kepinde eller lign. ridses Tegningen ned i Læderet. Fortegningen fjernes, og nu ridses i selve Læderet. Af Fagfolk gøres dette med et »Modelerjern«, men der er intet i Vejen for, at det kan gøres med en Kniv eller med den flade Ende af en Neglerenser eller lign. Til at begynde med skærer man lodret (men ikke for dybt), senere fladt, saa man samtidig kan presse Læderet udenom Tegningen ned. Det er særlig det nedadgaende Pres paa Læderet udenom Tegningen eller Mønstreret, der er det vigtigste.

Telt, Underlag og evt. Oversejl, Teltpose og Plokepose mærkes med et paasyet Stofmærke med Patuljedyret og evt. tillige med Trop-pens Navnebaand. Paa Teltet anbringes Mærket paa Gavlen over Teltøren.

Teltstængerne males enten helt eller faar en Ring i Patuljens Farve. Plokkens »Hoveder« males.

Stegepande, Økse og Spade mærkes med Kørnejern i Metallat. Evt. løst Stegepandeskaft med Maling i Patuljens Farve.

Økse- og Spadehylster af Læder mærkes enten

ved Paamaling af Patuljedyret i Tusch eller med »Læderplastik«. Paa Stofhylstre syer man Stofmærker.

Køgekar og Laag mærkes forsigtigt med Kørnejernet. Hylstre hertil mærkes med Stofmærker.

Sejldugsspande og Vandfæde mærkes med Stofmærker.

Skureborster og Karskrubber mærkes med Olie-maling i Patuljens Farve. Pose eller Hylster hertil med Stofmærke.

Træskeerne, Stegegaflen, Køkkenkniven og Paletkniven males yderst paa Skaftet med Patuljens Farve. Posen eller Hylstret til disse Ting mærkes med Stofmærke.

Emailleringene, saasom $\frac{1}{2}$ l Maal, Køkkental-lerkener, Fæd og Kande mærkes med Cellu-loselak.

Blikdaaser og -Æsker enten med Maling eller Celluloselak.

Stofposer til Proviant m. m. med Stofmærker.

Signalflagene. Stængerne males. Paa Flagene og Hylstret syes Stofmærke.

Redningsreb mærkes med Stofmærke syet rundt om Rebet.

Erik Dahl.